

Sygn. akt II K 611/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Mirosława Gąska

po rozpoznaniu w dniach 8.11.2016 r., 1.12.2016 r. sprawy karnej

M. T. syna B. i Z. z domu S., ur. (...)

w G., zam. (...)-(...) G. ul. (...), obywatelstwa polskiego,

o wykształceniu zawodowym, z zawodu mechanika samochodowego, PESEL (...),

nie karanego sędownie,

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 czerwca 2016 r. w G. prowadził w ruchu lądowym ulicą (...) pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowy marki M. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwość – o godz. 21:12 – 1,04 mg/l, o godz. 21:54 – 1,05 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu;

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

o r z e k ł:

I. Oskarżonego **M. T.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, to jest występku z art. 178a§1 kk i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 kk warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

II. Na mocy art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat od daty uprawomocnienia się wyroku.

III. Na mocy art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł. (pięć tysięcy złotych).

IV. Zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. R. S. kwotę 504 zł. (pięćset cztery złote) +VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

V. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 611/16

UZASADNIENIE

Oskarżony M. T. nie był dotychczas karany sędownie.

dowód : karta karna k. 13 akt

Dnia 30 czerwca 2016 roku oskarżony pił alkohol a następnie wsiadł do samochodu marki M. o numerze rejestracyjnym (...) jechał między innymi ul. (...), gdzie jechał samochodem od krawędzi do krawędzi jezdni. Za nim samochodem jechał M. B., który zatrzymał oskarżonego, gdy ten zakończył jazdę samochodem i próbował oddalić się z miejsca zdarzenia. Równocześnie powiadomiono policję. Oskarżonego poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazało stężenie rzędu 1,05 mg/l.

dowód : protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k. 4., zeznania W. C. k. 42v

Oskarżony przyznał się w postępowaniu przygotowawczym do winy i złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze, które nie spotkało się z akceptacją Sądu z uwagi na to, że zaproponowana kara była zbyt łagodna.

W ocenie Sądu wina oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnia, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Oskarżony naruszył ten przepis, bowiem w dniu 30 czerwca 2016 r. w G. prowadził w ruchu lądowym ulicą (...) pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowy marki M. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości – o godz. 21:12 – 1,04 mg/l, o godz. 21:54 – 1,05 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Za to Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat.

Przy wymiarze kary i środka karnego Sąd miał na względzie jako okoliczności obciążające wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego, który można uznać za stan upojenia alkoholowego. Oskarżony z uwagi na ten stan nietrzeźwości nie panował nad pojazdem, poruszał się całą szerokością drogi, czym stworzył realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego.

Jako okoliczności łagodzące Sąd uznał uprzednią niekaralność oskarżonego, która przekonała Sąd, że niniejsza sprawa jest incydentalna w jego życiu i więcej nie wkroczy na drogę przestępstwa. W ocenie Sądu przemawia to za tym, aby zastosować wobec niego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia kary.

Na mocy art. 43a § 2 k.k. zasądzono od oskarżonego obligatoryjne świadczenie pieniężne, zwalniając go jednocześnie z kosztów i opłaty z uwagi na sytuację materialną . Mając to na względzie orzeczono jak w sentencji .